

Förordning om ändring i förordningen (2006:1273) om producentansvar för förpackningar;

SFS 2013:757

Utkom från trycket
den 15 oktober 2013
Omtryck

utfärdad den 3 oktober 2013.

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (2006:1273) om producentansvar för förpackningar

dels att bilagorna 1–3 ska upphöra att gälla,

dels att nuvarande 1, 2–2 f, 3, 4 och 5–15 §§ ska betecknas 2, 4–10, 11, 22 och 25–35 §§,

dels att de nya 2, 4, 9, 11, 22, 25–32, 34 och 35 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före nuvarande 1, 2, 3, 4, 8, 9, 11, 12, 13 och 14 §§ ska sättas närmast före de nya 2, 4, 11, 22, 28, 29, 31, 32, 33 och 34 §§,

dels att det i förordningen ska införas fjorton nya paragrafer, 1, 3, 12–21, 23 och 24 §§, samt närmast före de nya 3 och 12 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Förordningen kommer därför att ha följande lydelse från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

1 § Förordningen är meddelad

1. med stöd av 15 kap. 6 § miljöbalken i fråga om 29 och 34 §§,
2. med stöd av 15 kap. 7 § miljöbalken i fråga om 22–24, 26, 31 och 34 §§,
3. med stöd av 15 kap. 7 a § miljöbalken i fråga om 25 och 34 §§,
4. med stöd av 15 kap. 9 § miljöbalken i fråga om 28, 29 och 34 §§,
5. med stöd av 15 kap. 11 § andra stycket miljöbalken i fråga om 32 §,
6. med stöd av 15 kap. 16 § miljöbalken i fråga om 35 §,
7. med stöd av 15 kap. 21 § andra stycket miljöbalken i fråga om 30 §,
8. med stöd av 15 kap. 26 § miljöbalken i fråga om 26 och 27 §§,
9. med stöd av 15 kap. 27 § miljöbalken i fråga om 27 §, och
10. i övrigt med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen. *Förordning (2013:757)*

Syfte

2 § Syftet med denna förordning är att

1. förpackningar ska framställas på ett sådant sätt att deras volym och vikt begränsas till den nivå som krävs för att upprätthålla en god säkerhets- och hygienivå,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10, Celex 31994L0062), senast ändrat genom kommissionens direktiv 2013/2/EU (EUT L 37, 8.2.2013, s. 10, Celex 32013L0002).

2. producenter ska ordna system för insamling av allt förpackningsavfall som uppkommer och som är hänförligt till producenterna,
3. förpackningsavfall ska tas om hand på ett miljömässigt godtagbart sätt, och
4. nå de återvinningsmål för insamlat förpackningsavfall som anges i denna förordning. *Förordning (2013:757)*.

Återvinningsmål

3 § Återvinningsmålen för insamlat förpackningsavfall är att av

1. allt förpackningsavfall 60 procent ska återvinnas varav minst 55 procentenheter utgör materialutnyttjande,
2. förpackningar av metall, dock inte dryckesförpackningar, 70 procent ska utgöra materialutnyttjande,
3. förpackningar av papp, papper, kartong och wellpapp 65 procent ska utgöra materialutnyttjande,
4. förpackningar av plast, dock inte dryckesförpackningar, 70 procent ska återvinnas varav minst 30 procentenheter utgör materialutnyttjande tillbaka till plast,
5. förpackningar av glas 70 procent ska utgöra materialutnyttjande,
6. dryckesförpackningar av metall 90 procent ska utgöra materialutnyttjande,
7. dryckesförpackningar av polymera material 90 procent ska utgöra materialutnyttjande,
8. förpackningar av trä 70 procent ska återvinnas varav minst 15 procentenheter utgör materialutnyttjande, och
9. förpackningar av övriga material 30 procent ska återvinnas per materialslag, varav minst 15 procentenheter utgör materialutnyttjande. *Förordning (2013:757)*.

Definitioner

4 §² Med *förpackning* avses i denna förordning en produkt som har framställts för att

1. innehålla, skydda eller presentera en vara eller för att användas för att leverera eller på annat sätt hantera en vara, från råmaterial till slutlig produkt och från producent till användare, om produkten är en
 - a) konsumentförpackning genom att den på försäljningsstället utgör en sälj-enhet för den slutliga användaren eller konsumenten av varan,
 - b) gruppförpackning genom att den på försäljningsstället omfattar en grupp av ett visst antal säljenheter och kan tas bort utan att det påverkar varan eller varorna, oavsett om säljenheterna säljs som en sådan grupp till den slutliga användaren eller konsumenten eller om produkten endast används som komplement till hyllorna på försäljningsstället, eller
 - c) transportförpackning genom att den underlättar hantering och transport av ett antal säljenheter eller gruppförpackningar för att förhindra skador vid fysisk hantering eller transportskador, eller
2. som engångsartikel användas i ett sådant syfte som anges i 1. *Förordning (2013:757)*.

5 § Med *producent* avses i denna förordning den som yrkesmässigt tillverkar, säljer eller till Sverige för in en förpackning eller en vara som är innesluten i en förpackning. *Förordning (2011:1243)*.

6 § I denna förordning avses med
förpackningsavfall: förpackningar eller förpackningsmaterial som är avfall enligt 15 kap. 1 § miljöbalken, och
hantering av förpackningsavfall: sådan hantering som avses i 15 kap. 3 § miljöbalken och som avser förpackningsavfall. *Förordning (2011:1243)*.

7 § Med *återanvändning*, *återvinning* och *bortskaffande* avses i denna förordning detsamma som i avfallsförordningen (2011:927). *Förordning (2011:1243)*.

8 § Med *biologisk behandling* avses i denna förordning en aerob (syrekrävande) eller anaerob (icke syrekrävande) behandling av de biologiskt nedbrytbara delarna av ett förpackningsavfall, om behandlingen

1. sker under kontrollerade förhållanden och med användning av mikroorganismer, och

2. innebär att stabiliserade organiska restprodukter eller metan produceras.

Vid tillämpningen av denna förordning ska deponering av avfallet inte anses vara en biologisk behandling. *Förordning (2011:1243)*.

9 §³ Med *energiutvinning* avses i denna förordning en användning av brännbart förpackningsavfall för att generera energi genom direkt förbränning, med eller utan annat avfall, men med utnyttjande av värme. *Förordning (2013:757)*.

10 § Med *materialutnyttjande* avses i denna förordning en upparbetning i en produktionsprocess av ett avfallsmaterial till materialets ursprungliga ändamål eller till andra ändamål. En sådan upparbetning med biologisk behandling ska vid tillämpningen av förordningen anses vara ett materialutnyttjande.

Vid tillämpningen av denna förordning ska energiutvinning inte anses vara ett materialutnyttjande. *Förordning (2011:1243)*.

Tillämpningsområde

11 §⁴ Denna förordning ska

1. inte tillämpas på vägcontainrar, järnvägscontainrar, fartygscontainrar eller flygfraktcontainrar,

2. i fråga om 2 § 1–3 samt i fråga om 11–30 och 32–35 §§ inte tillämpas på sådana flaskor eller burkar som omfattas av förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar, och

3. i fråga om 25–30 §§ inte tillämpas på förpackningar som på grund av sitt tidigare eller resterande innehåll utgör farligt avfall enligt avfallsförordningen (2011:927). *Förordning (2013:757)*.

³ Senaste lydelse av tidigare 2 e § 2011:1243.

⁴ Senaste lydelse av tidigare 3 § 2011:1243.

12 § En produkt ska anses vara en förpackning enligt denna förordning även om produkten också har andra funktioner än de som anges i 4 §.

Första stycket gäller inte om produkten är en fast del av den vara som den omsluter, skyddar eller presenterar och om produkten behövs för att omfatta, stödja eller bevara varan under hela dess livslängd och alla delar är avsedda att användas, konsumeras eller bortskaffas tillsammans. *Förordning (2013:757)*.

13 § Vid tillämpningen av 12 § ska följande slag av produkter anses vara förpackningar:

1. blomkrukor som är avsedda endast för försäljning och transport av växter och inte är avsedda att följa med växten under hela dess livstid,
2. cd-spindlar som saluförs med cd-skivor och inte är avsedda för förvaring,
3. glasflaskor för injektionslösningar,
4. kapslar för kaffe-, kakao- eller mjölkdryckessystem eller andra dryckessystem och som lämnas tomma efter användning,
5. klädhängare som saluförs med ett klädesplagg,
6. konfektaskar,
7. plastfolier kring cd-fodral,
8. postpåsar som är avsedda för kataloger och tidskrifter och som innehåller en tidskrift,
9. rullar, tuber och cylindrar som böjligt material är upprullat på, dock inte rullar, tuber eller cylindrar som är avsedda som delar i en tillverkningsutrustning och som inte används för att presentera en vara som en säljenhet,
10. sterilbarriärssystem i form av påsar, brickor eller annat material som krävs för att bevara varans sterilitet,
11. tårtpapper som saluförs med ett bakverk,
12. tändsticksaskar,
13. återfyllbara stålcyllindrar för gas, dock inte brandsläckare, och
14. andra produkter än de som anges i 1–13, om produkterna uppfyller kriterierna för att anses som förpackningar. *Förordning (2013:757)*.

14 § Vid tillämpningen av 12 § ska följande slag av produkter inte anses vara förpackningar:

1. blomkrukor avsedda för att följa med växten under hela dess livstid,
2. cd-, dvd- och videofilmfodral som saluförs innehållande cd-skivor, dvd-skivor eller videofilmer,
3. cd-spindlar som saluförs tomma och är avsedda för förvaring,
4. gravlyktor som är behållare för ljus,
5. kaffekapslar för dryckessystem, foliepåsar för kaffe och kaffekuddar av filterpapper som slängs tillsammans med den använda kaffeprodukten,
6. klädhängare som saluförs separat,
7. korvskinn,
8. mekaniska kvarnsystem som är integrerade i återfyllbara behållare som återfyllbara pepparkvarnar,
9. skrivarpatroner,
10. tepåsar,
11. vattenlösliga påsar för rengöringsmedel,

12. vaxskikt som exempelvis finns runt ost,
13. verktygsådor, och
14. andra produkter än de som anges i 1–13, om produkterna inte uppfyller kriterierna för att anses som förpackningar. *Förordning (2013:757)*.

15 § En produkt ska anses vara en förpackning enligt denna förordning om produkten är utformad och avsedd att fyllas vid försäljningsstället och fyller en förpackningsfunktion.

Om en engångsartikel är fylld när den säljs vid försäljningsstället, ska även den anses vara en förpackning enligt denna förordning. *Förordning (2013:757)*.

16 § Vid tillämpningen av 15 § ska följande slag av produkter anses vara förpackningar:

1. aluminiumfolier,
2. bärkassar av papper eller plast,
3. engångstallrikar och engångskoppar,
4. plastfolier,
5. plastfolier för tvättade kläder i tvätterier,
6. smörgåspåsar, och
7. andra produkter än de som anges i 1–6, om produkterna uppfyller kriterierna för att anses som förpackningar. *Förordning (2013:757)*.

17 § Vid tillämpningen av 15 § ska följande slag av produkter inte anses vara förpackningar:

1. bakformar av papper som saluförs utan innehåll,
2. engångsbestick,
3. omrörare,
4. omslagspapper som saluförs separat,
5. tårtpapper som saluförs utan bakverk, och
6. andra produkter än de som anges i 1–5, om produkterna inte uppfyller kriterierna för att anses som förpackningar. *Förordning (2013:757)*.

18 § Förpackningskomponenter och underordnade element som är integrerade i förpackningar ska räknas som en del av den förpackning i vilken de är integrerade. Underordnade element som är hängda på eller fästa vid en produkt och som fyller en förpackningsfunktion ska anses vara förpackningar enligt denna förordning.

Första stycket gäller inte förpackningskomponenter eller underordnade element som är fasta delar av produkten, om alla delar är avsedda att konsumeras eller bortskaffas tillsammans. *Förordning (2013:757)*.

19 § Vid tillämpningen av 18 § ska följande slag av produkter anses vara del av förpackningar:

1. doseringsmått som utgör en del av tillslutningen på förpackningen för rengöringsmedel,
2. häftklamrar,
3. mascaraborstar som utgör en del av förpackningens tillslutning,
4. mekaniska kvarmsystem som är integrerade i fyllda engångsbehållare som pepparkvarnar fyllda med peppar,
5. plastmanschetter,

6. självhäftande etiketter fästa på annat förpackningsföremål, och
7. andra produkter än de som anges i 1–6, om produkterna uppfyller kriterierna för att anses som del av förpackningar. *Förordning 2013:757*.

20 § Etiketter hängda direkt på eller fästa på en vara ska vid tillämpningen av 18 § anses vara förpackningar. *Förordning (2013:757)*.

21 § Radiofrekvensidentifieringsetiketter (RFID-taggar) ska vid tillämpningen av 18 § inte anses vara förpackningar. *Förordning (2013:757)*.

Krav på producenter

22 § För de syften som anges i 2 § ska en producent se till att de förpackningar som producenten tillverkar, för in till Sverige eller säljer utformas, framställs och saluförs på ett sådant sätt att de är återanvändbara eller återvinningsbara så att

1. utsläppen av skadliga ämnen minimeras när förpackningarna, förpackningsavfallet eller restprodukter från hanteringen deponeras eller förbränns, och
2. inverkan i övrigt på miljön begränsas när förpackningsavfallet eller restprodukter från hanteringen av förpackningsavfallet bortskaffas. *Förordning (2013:757)*.

23 § Vid tillämpningen av 22 § ska en förpackning anses återanvändbar om dess fysiska egenskaper och utformning gör det möjligt att

1. under normalt förutsebara användningsförhållanden återanvända förpackningen flera gånger,
2. behandla den använda förpackningen i enlighet med hygien- och säkerhetskrav för arbetstagare, och
3. återvinna förpackningen när den inte längre används. *Förordning (2013:757)*.

24 § Vid tillämpningen av 22 § ska en förpackning anses återvinningsbar genom

1. materialutnyttjande, om förpackningen är framställd på ett sådant sätt att det är möjligt att utnyttja en viss viktprocent av de material som används vid framställningen av säljbara produkter,
2. energiotvinning, om förpackningsavfallet har ett lägsta värmevärde för att ge optimal energiotvinning, eller
3. kompostering, om förpackningsavfallet är biologiskt nedbrytbart i sådan grad att det inte hindrar separat insamling eller hindrar den komposteringsprocess eller komposteringsaktivitet som avfallet underkastas samt är av sådan art att det kan underkastas fysisk, kemisk, termisk eller biologisk nedbrytning på ett sådant sätt att det mesta av den färdiga komposten slutligen bryts ned till koldioxid, biomassa och vatten. *Förordning (2013:757)*.

25 § En producent ska se till att det finns ett lämpligt insamlingssystem för förpackningar som är hänförliga till producenten.

Ett insamlingssystem ska anses som lämpligt om det är lättillgängligt, underlättar för den som innehar förpackningsavfall att lämna ifrån sig detta

och i övrigt ger god service åt dem som ska lämna förpackningsavfall till systemet.

Vid bedömningen av om insamlingssystemet är att anse som lämpligt ska särskild hänsyn tas till det som vid samråd enligt 26 § framkommit om förhållandena i kommunen. *Förordning (2013:757)*.

26 § En producent som ska tillhandahålla ett insamlingssystem enligt 25 § ska samråda med berörd kommun i frågor som rör insamlingssystemet. Med berörd kommun avses en kommun där skyldigheten enligt 25 § att genom insamlingssystem ta hand om förpackningar ska fullgöras.

Samrådet ska syfta till att med hänsyn till de lokala förhållandena i kommunen samordna producentens ansvar med kommunens renhållningsskyldighet i frågor om

1. hur kommunen kan underlätta uppbyggnaden av producentens insamlingssystem, exempelvis genom att anvisa platser för insamling av förpackningsavfall,

2. vilka åtgärder mot nedskräpning runt platserna för insamling som bör vidtas, och

3. hanteringen av förpackningar som lämnas i producentens insamlingssystem men som inte är hänförliga till producenten. *Förordning (2013:757)*.

27 § Producenten ska fullgöra sin samrådsskyldighet genom att självmt eller på kommunens begäran

1. lämna en utförlig redogörelse till kommunen för hur producenten fullgör eller avser att fullgöra de skyldigheter som följer av 25 §, och

2. ge kommunen tillfälle att överlägga med producenten om de förändringar eller den samordning som kommunen anser behövs. *Förordning (2013:757)*.

Skyldighet för innehavare av avfall att sortera ut förpackningar

28 § Hushåll och andra förbrukare ska sortera ut förpackningar från hushållsavfall och annat avfall och lämna dem för borttransport i de insamlingssystem som producenterna eller kommunen tillhandahåller för sådant avfall. *Förordning (2013:757)*.

Hanteringen av utsorterade förpackningar

29 § En producent ska se till att utsorterade förpackningar som hushållen och andra förbrukare har lämnat i producentens insamlingssystem transporteras bort samt återanvänds, återvinns eller tas om hand på ett annat miljömässigt godtagbart sätt. *Förordning (2013:757)*.

30 § När utsorterade förpackningar enligt 29 § ska transporteras genom en producents försorg, får inte någon annan än producenten eller den producenten anlitar för ändamålet ta befattning med transporten. *Förordning (2013:757)*.

Producentens uppgiftsskyldighet

31 §⁵ En producent ska till Naturvårdsverket lämna

1. uppgift om resultatet av insamlingsverksamheten, återanvändningen, återvinningen och materialutnyttjandet samt andra förhållanden som rör bortskaffandet av utsorterade förpackningar,

2. de uppgifter om tillverkning, införsel till Sverige, utförsel från Sverige till ett land utanför Europeiska unionen, försäljning och andra förhållanden som Naturvårdsverket behöver för att

a) beräkna uppfyllelsen av målen i denna förordning, och

b) rapportera till Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 12 i och bilaga 3 till Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall⁶, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 219/2009⁷.

När det gäller uppfyllelse av målen i denna förordning för sådant förpackningsavfall som förs ut från Sverige till ett land utanför Europeiska unionen ska producenten kunna visa att återvinning och materialutnyttjande skett på det sätt som anges i denna förordning.

I fråga om förpackningar för konsumtionsfärdig dryck tillverkade av polymera material eller metall gäller uppgiftsskyldigheten den som yrkesmässigt tappar eller till Sverige för in konsumtionsfärdig dryck i plastflaska eller metallburk. *Förordning (2013:757)*.

Ett särskilt avsnitt om förpackningar i kommunala avfallsplaner

32 § En kommunal avfallsplan ska innehålla ett särskilt avsnitt om förpackningar och platser för insamling av förpackningsavfall. Planen ska även innehålla uppgifter om åtgärder för att förebygga att förpackningsavfall uppstår och åtgärder för att främja återanvändning av förpackningar. *Förordning (2013:757)*.

Tillsyn

33 § Bestämmelser om tillsyn finns i 26 kap. miljöbalken och i miljötillsynsförordningen (2011:13). Bestämmelser om det operativa tillsynsansvar som hör samman med denna förordning finns i 26 kap. 3 § tredje stycket miljöbalken samt 2 kap. 4, 29 och 30 §§ miljötillsynsförordningen. *Förordning (2011:43)*.

Bemyndiganden

34 § Naturvårdsverket får meddela närmare föreskrifter om de skyldigheter som avses i 25, 29 och 31 §§.

Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om särskilt omhändertagande i fråga om vissa slag av förpackningar, om det finns särskilda skäl för det från miljö- och hälsoskyddssynpunkt. *Förordning (2013:757)*.

⁵ Senaste lydelse av tidigare 11 § 2010:1197.

⁶ EGT L 365, 31.12.1994, s. 10 (Celex 31994L0062).

⁷ EUT L 70, 16.3.2005, s. 17 (Celex 32005L0020).

35 § En kommun får meddela föreskrifter om att en producent ska lämna de uppgifter i fråga om förpackningsavfallets art, sammansättning, mängd och hantering som behövs som underlag för kommunens renhållningsordning. *Förordning (2013:757).*

SFS 2013:757

Denna förordning träder i kraft den 12 november 2013.

På regeringens vägnar

ESKIL ERLANDSSON

Egon Abresparr
(Miljödepartementet)

Bilaga 1 *Har upphävts genom förordning (2013:757).*

Bilaga 2 *Har upphävts genom förordning (2013:757).*

Bilaga 3 *Har upphävts genom förordning (2013:757).*

